

Lide dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!

INFORMACE Z NAŠÍ STRANY

Z JEDNÁNÍ VV OV KSČM ROKYCANY DNE 8.4.2015

Program jednání byl zaměřen pouze na dva body jednání, které však pro svůj obsah jsou důležité k organizační a ideologické práci okresního výboru v současném období.

Okresní výbor se zabýval stavem přípravy hlavních akcí květnových oslav, t.j. 1.máj a oslavy 70. výročí osvobození v okrese. Tyto oslavy se budou konat jednak shromážděním oslavy 1.máje na fotbalovém stadionu v Rokycanech od 14,00 hod. Další akcí, kterou zajišťuje OV KSČM Rokycany je pokládání květin ke hrobům a památníkům padlých sovětských vojáků dne 7. 5.2 015.

Dne 9. 5.2 015 bude uskutečněna návštěva muzea na demarkační linii s odborným výkladem. Této akce se zúčastní i komunisté z Plzně a ostatních okresů Plzeňského kraje. Následovat bude takzvaná „Štafeta“. Účastníci této Štafety položí květiny při vzpomínce na setkání obou armád na demarkační linii v Rokycanech, Borku. Součástí těchto oslav bude i ocenění pamětní plaketou, která bude předána jednak 9. 5. 2015 na OV KSČM Rokycany a dále na krajské akci 23. 5.2 015 v Domažlicích.

Dalším důležitým bodem zasedání byla informace z jednání ÚV a KV KSČM. Jednalo se o informaci ze schůze VV ÚV KSČM 13.2.2015. Tyto informace byly projednávány v souvislosti s návrhem a harmonogramem vnitrostranické kampaně v tzv. předsjezdovém období. Jedná se o zajištění výročních členských schůzí KSČM v okrese Rokycany, o zajištění okresní konference a o krajskou konferenci KSČM. Výstupy z těchto akcí budou vést k zabezpečení obsahových dokumentů 9.sjezdu KSČM. Jedná se o návrh programu KSČM, zaměření politiky KSČM v období mezi 9. a 10.sjezdem KSČM, o návrhy na zkvalitnění řízení organizační struktury a úpravy stanov KSČM.

*Karel Šmejkal
předseda OV KSČM Rokycany*

1. MÁJ

**od 14.⁰⁰ hodin na rokycanském
fotbalovém stadionu**

**hudba k poslechu (i tanci), bohatý kulturní
program, pro děti jízda na koni**

Těšíme se na vás.

VZPOMÍNKA PŘI PŘÍLEŽITOSTI 70. VÝROČÍ VÍTĚZSTVÍ VE 2. SVĚTOVÉ VÁLCE NAD FAŠISMEM

Jsme v roce 2015, roce 70.výročí zakončení II. světové války. Starší občané, žijící ve 30. a 40. letech minulého století, mají vzpomínky na období války i období po této válce. Vzpomínek je jistě mnoho. Já bych chtěl z tohoto období, z mnoha vzpomínek vyjmout jednu vzpomínku a s touto se podělit se čtenáři.

Poválečné období rozdělilo svět na mocnosti vítězné a mocnosti poražené. Bohužel, další období rozdělilo i mocnosti vítězné. Chci svoji vzpomínku věnovat období přátelství mezi slovenskými státy a konkrétně mezi lidem Sovětského svazu a Československa. V tomto období bylo organizováno a uskutečněno několik vlaků přátelství občanů okresu Rokycany do Sovětského

svazu. Zúčastnil jsem se jednoho vlaku přátelství v roce 1981 do Sovětského svazu s návštěvou měst Kyjev na Ukrajině, Riga v Lotyšsku, Leningrad a Moskva v Rusku. V Moskvě jsme se setkali s představiteli Rady veteránů – vojáků 95.gardové divize Rudé armády, která došla v květnu 1945 až do okresu Rokycany na tehdejší demarkační linii v Rokycanech. Tehdy byla tajemnicí Rady veteránů Rochlina Maria Michajlovna. V současném období je již přes deset let předsedkyní této Rady veteránů. A o této ženě, výjimečné ženě, se kterou udržuji doposud přátelské vztahy, chci dnes dát informaci našim čtenářům. Marie se narodila v roce 1924. Po skončení školy – desetiletky – v roce 1941 se přihlásila do Rudé armády na obranu Moskva. Byla zařazena do funkce zdravotní sestry. Válkou prošla při obraně Moskvy,

ve Stalingradské bitvě, Prochorovské bitvě a dále směřovaly na Berlín. Když volala Praha o pomoc, spolu s Koněvovou armádou a svojí divizí se odklonila na pomoc Praze. Odtud pak její divize směřovala na západ a v Rokycanech se setkala se spojeneckou armádou USA: Zde, dle vyjádření Marie, pro ni teprve skončila válka, neboť před ní už nebyla nepřátelská armáda, ale spojenecká americká armáda. Marie celý svůj život věnovala životu v Rudé armádě a poté Radě veteránů, i když po skončení desetiletky se chtěla stát pilotkou letadla a po válce vystudovala medicínu a stala se lékařkou.

Když v listopadu 1945 odcházely spojenecké armády z Československa, odešla 95. Gardová divize do Rakouska do Vídně. V té době byla již Marie od února 1945 provdaná za velitele dělostřelecké baterie Rochlina. Ve Vídni se Marii narodila v červnu 1946 dcera Světlana a pak doma v roce 1950 dcera Ludmila.

V roce 2004 k 80. narozeninám dcery věnovaly matce cestu – návštěvu České republiky, kde pro ni válka skončila. Po domluvě navštívila paní Rochlina také město Rokycany. Byla přijata starostou města Ing. Janem Balounem při zasedání městské rady. Při této příležitosti oznámila, že bylo schváleno ve Volgogradě předání městu Rokycany „Stalingradské pochodně Vítězství“, jako dosud jedinému městu mimo území bývalého Sovětského svazu. Tuto pochodň převzala paní Rochlina pro Rokycany 20.dubna 2005 v sále vojenské slávy na Mamájevské mohyle ve Volgogradu při příležitosti konání Konference o vlastenecké výchově mládeže. Tehdy byla pochodň zapálena při předávání od „Věčného ohně“. Pochodeň byla později dovezena do České republiky do Rokycan. Městu Rokycany byla předána na zasedání zastupitelstva do rukou starosty Ing. Jana Balouna dne 13.prosince 2005. Pochodeň předával Generální konzul Ruské federace z Karlových Varů pan Ščetinin Valerij Nikolajevič. Pochodeň byla uložena na Městském úřadě Rokycany a později byla předána do „Vojenského muzea na demarkační linii“ v Rokycanech.

Marie Michajlovna Rochlina oslavila 28.září 2014 již 90.narozeniny. Přitom stále zůstává předsedkyní Rady veteránů své 95.gardové divize. Využívám této příležitosti, svého článku, abych paní Rochlině a prostřednictvím jejím všemu ruskému lidu poblahopřál k 70.výročí Vítězství ve Velké Vlastenecké válce. Paní Rochlině současně vyjadřuji poděkování za její vklad do vítězství v této válce a přání dobrého zdraví a spokojenost v jejím životě.

Ing. Josef Sýkora

V roce 1852 přibyl do New Yorku Josef Fišer z Turnova, kraj Boleslavský, všeobecně nazývaný Rybář. Z domova byl vyučen pekařem a perníkářem. Přivezl s sebou svého jmění 9 dolarů – a to víme as, jak dlouho ty stačily. Sotva se ohlédl, bylo po nich a nastala nutnost vydělávati si a pracovati. Než při nejlepším vůli nemohl ve svém řemesle nalézt práci. Nejprve vydělal si pomocí Čechů tu a tam několik dolarů natíráním záclon na okna a malováním jich dle patron předložených. Pak ale na zimu dostal místo u pekaře – Němce, který jsa sám stár přenechal veškerou práci dělníku. Ten musel voziti si třísky (k topení) a zaopatřovati všechnu práci i rozvážeti ještě, takže málo se vyspal, a za to dostal při stravě bez prádla nejprve 4 dolary na měsíc, pak 6 a později 8. To bylo arci veliké zklamání pro mladíka, který přišel do Ameriky udělat štěstí. Sice mohl uspořiti něco, avšak toho nikdy mnoho nebylo.

Vida tedy, že pekařina mu k milionu kýženému nespomůže, odebral se z jara 1853 s několika rodáky svými do Haverstrawu do cihelen, kde se pilně pracovalo v létě a platilo se 16 dolarů na měsíc při stravě. Koupil si za 50 centů modré šerkové kalhoty, vlněnou košili za 5 ctů, střevíce sprosté za 57 ctů. Za stravu pro dělníka platilo se tehdy v New Yorku 1,50 – 2 dolary na týden. Sklenice piva stála 3 cty, kvart 9 ctů.

V cihelně byla práce velmi těžká a pracovalo se od časného rána do večera. Dělal tu asi 10 Čechů na cihlách, mezi nimi Franta Kohout, klempíř, který brzy dostal „vlka“ (opařil se v rozkroku) a nemoha to vydržeti utekl. Když dělníci na cihlách dřeli se celý den až do čiré tmy, sotva se dovlekli k loži svému a něco snědli, co jim společnost podnikatelů připravila, spali tvrdě a zdravě. Avšak ráno o čtvrté hodině nechtěl nikdo vstávati. Bylo to příliš časně; společnost měla svého drába, který je jako otroky hned před slunce východem honil do práce. Když tento dráb neb dozorce některého nemohl vzbuditi, popadl jej jednoduše za nohy a shodil s postele dolů na zem, nic nedbaje, zda li si ten člověk natluče hlavu nebo poláme ruce. A když si takový skutečně hlavu natloukl, probudil se a vstal.

Toto otrocké nakládání s dělníky mohli si dovoliti tehdy arci jen s těmi „zelenými“ přistěhovalci, kteří neuměli si lepší práci najíti, poněvadž neznali řeči a nedovedli se také uhájiti neb práva se dovolati. Avšak našim Čechům to bylo přece tlusté a umluvili se jednou, že učiní stávkou práce.

Byl mezi nimi také jistý Jan Šmíd ze Strakonice, který dělával doma kdysi turecké fezy a dobře si stál. V New Yorku, nemoha nalézt práci, začal dělati také čepice, ale když to nic neneslo, šel na cihelnu.

Na té cihelně ujímal se Šmíd svých krajanů, co jen mohl, proti útiskům jim činěným, když ale nemohl s majiteli nic vyvésti po dobrém, smluvil se s dělníky českými i německými, a ti zase s anglickými, že udělají strajk. Šli tedy slavným průvodem od cihelny k cihelně, aby se k nim přidali a nenechali ze sebe dělat otroky a sedřít se. A jak skromné byly požadavky, které žádali od pracídaců:

Aby se nežádala práce od dělníků delší nežli od slunce východu do slunce západu. (Dříve pracovali od 4 hodin, jak počalo svítati, až do tmy.)

Aby jim bylo dáno půl hodiny času k snídani, 1 hodina k obědu a půl hodiny k večeři. (Dříve, jak jen spolkl nějaké sousto všeličehož, co se jim podalo, a vyzunkli koflík čaje neb kávy, byli hned hnáni zase do práce, hůře nežli dobytek, kterému se nechává aspoň 2 hodiny času k pohodlnému zažití oběda.)

Toť se rozumí, že všichni dělníci jiných národností se k nim přidali a společnost musela jim jejich dva puntíky povolit. Poněkud tedy si ulevili, ač ne příliš.

Takové byly ty počátky českých přistěhovalců prvních.

*F. B. Zdrůbek, Amerikán, Prostonárodní kalendář na rok 1878
článek poskytl Mgr. Jindřich Fajt*

INFORMACE Z NAŠÍ STRANY

NÁVRH OV KSČM ROKYCANY PRO KV KSČM NA PAMĚTNÍ PLAKETU K 70. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ

Navrženi k ocenění:

Josef Sýkora, Rokycany
František Pelikán, Rokycany
Olga Vlčková, Rokycany
Drahomíra Vasková, Hrádek
Věra Hasmanová, Litohlavy
Jindřich Čermák, Přívětice
Anežka Jandová, Přívětice
Alois Pelc, Těškov

Miloslav Zdvořan, Volduchy
Václav Urban, Zbiroh
Václav Hrbáček, Rokycany
Miroslav Veselý, Hrádek
Josef Pauer, Rokycany
Pavel Vajnar, Strašice
Lubomír Dufek, Rokycany

ZVEME VÁS

Setkání občanů - Domažlice 2015

Místo: Domažlice – náměstí Míru a Letní kino

Termín: sobota, 23. května 2015

Program:

Dopolední program: 10.30 – 11.30
náměstí Míru Domažlice

- vystoupení mažoretek

Odpolední program: 12.00 – 16.00
letní kino Domažlice

12.00 – 12.30	hudba – Stavařina
12.30 – 13.00	vystoupení mažoretek z Plzně
13.00 – 13.15	hymna, projev předsedy KV KSČM
13.15 – 13.30	vystoupení zástupce ÚV KSČM
13.30 – 14.00	předání ocenění
14.00	zahájení diskuze ve stanu
14.00 – 14.30	vystoupení zahr. hostů – RF + USA
14.30 – 15.00	vystoupení mužského pěveckého souboru Haltravan
15.00 – 15.10	vystoupení zástupce SFEL
15.10 – 15.20	Internacionála
15.25 – 16.30	hudba

Vážení spoluobčané, vážení sympatizující,
vážená soudružko, vážený soudruhu,

dovolujeme si Vás co nejsrdečněji pozvat k účasti na „Krajské štafety vítězství po Demarkační linii styku spojeneckých vojsk“, která se uskuteční u příležitosti oslav 70. výročí osvobození naší vlasti spojeneckými vojsky, spojená s účastí na pietních aktech v Rokycanech a Plasích.

**Štafeta vítězství se uskuteční v sobotu,
dne 9. května 2015**

Program:

11. ⁰⁰ hodin -	sraz účastníků u budovy KSČM, Purkyňova 29, Plzeň
11. ¹⁵ hodin -	odjezd autobusem z Plzně do Rokycan
11. ⁴⁵ hodin -	prohlídka Vojenského muzea
13. ⁰⁰ hodin -	pietní akt u památníku na demarkační linii v Rokycanech, hymna ČR - vystoupení poslance - J. Valenty, vystoupení trubače 35. pluku
13. ³⁰ hodin -	odjezd autobusem do Plas
14. ³⁰ hodin -	pietní akt na Velké louce u památníku RA, hymna ČR - vystoupení poslance K. Šidla, vystoupení trubače 35. pluku
15. ¹⁰ hodin -	ukončení Krajské štafety - odjezd do Plzně

Těšíme se na setkání s Vámi při této významné akci.

Za organizátory „Štafety vítězství“ Vás srdečně vze na tuto akci

Mgr. Miroslav Kavij, předseda Krajského výboru KSČM PK